

Una mà esquerra i una altra de ferro

Molts asseguren que la presència de Joan Rosell a la manifestació del 10 de juliol del 2010 contra la sentència del Tribunal Constitucional fou més que una anècdota de la crònica social de la jornada. Marcava un abans i un després en l'estat d'ànim d'un sector de l'empresariat català tradicionalment més conforme amb l'Espanya autonòmica. El nou president de la patronal espanyola, CEOE, encara president de Foment del Treball, no s'ha tornat pas sobiranista, o "separatista", com assegurava l'entorn del seu rival a les eleccions de dimarts passat, l'andalús Santiago Herrero. Però, probablement, Rosell sap que la seva missió a la metròpoli com a líder dels empresaris espanyols serà ben diferent de la que hi havia de complir Carles Ferrer Salat el 1977. Rosell (Barcelona, 1957) ha guanyat a les urnes amb el 62% dels vots, en les primeres eleccions en una patronal integrada per 4.000 empreses amb interessos sovint molt contradictoris i altament polititzada.

Un amant dels llibres. Una persona molt propera a Rosell el defineix com un "intel·lectual de debò, un *rara avis* entre els empresaris, que trenca tots els estereotips socials sobre aquest col·lectiu". Té una gran biblioteca personal i és especialista en qüestions energètiques i geopolítica. Els qui el coneixen perquè hi han treballat i negociat, el defineixen com un home amb molta mà esquerra, però també amb una altra mà de ferro que no deixa traspassar segons quins límits. D'ideologia liberal i conservadora, Rosell, però, té molt bona sintonia amb l'esquerra, "pel seu vessant d'intel·lectual, una qualitat que de segur que li permetrà de reprendre el diàleg social amb els sindicats, que el seu predecessor ha malmès tant".

Joan Rosell és fill de Joan Rosell i Codinachs, i nebot de Jaume Castell i Lastortras, promotors del Banc de Madrid. De jove volia ser periodista, i fins i tot va arribar a treballar al *Diari de Barcelona* i a *Tele-Exprés*, però les pressions familiars van dominar i va

El president de Foment, Joan Rosell, rep una abraçada del seu predecessor al capdavant de la CEOE, Gerardo Díaz Ferrán, davant Santiago Herrero, el rival de Rosell a presidir la patronal espanyola.

Joan Rosell arriba al capdavant de la CEOE, la desacreditada patronal espanyola, havent vençut el seu rival, l'andalús Santiago Herrero. S'hi troba una organització fragmentada i castigada per les extravagàncies del seu antecessor, Gerardo Díaz Ferrán. De Rosell se'n destaca la virtut de ser molt dialogant, però sever quan les coses poden eixir de mare.

acabar graduant-se en enginyeria industrial a la Universitat Politècnica de Catalunya. Més tard, es va matricular a ciències polítiques a la Complutense de Madrid, però aquests estudis no els va acabar.

A Rosell també se li coneix activitat política. Fou un dels promotors de Solidaritat Catalana amb Juan Echevarria Puig —cunyat de Joan Laporta—, partit amb el qual es va presentar a les eleccions al Parlament de Catalunya del 1980. L'experiència va acabar en fracàs estrepitós. Després es va dedicar plenament al món empresarial com a director general de Juguetes Congost SA, entre els anys 1983 i 1992. Pre-

sideix la patronal Foment del Treball des de l'any 1995. L'any següent fou nomenat president d'Enher, càrrec que exercí fins el 2002, al capdavant de Fecsa-Enher. Entre el 2005 i el 2006 va presidir Corporación Uniland i ha estat membre dels consells d'administració de nombroses empreses, com ara Siemens, Endesa, Applus, Aigües de Barcelona i Port Aventura.

Feia molt de temps que Joan Rosell aspirava a la presidència de la CEOE. Ho ha aconseguit amb una campanya neta, sense acusacions ni enfrontaments.

Gemma Aguilera